

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučera a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **I. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor lesního a vodního hospodářství a zemědělství**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2013, č. j. KUJI 9310/2013 a ze dne 28. 2. 2013, č. j. KUJI 10976/2013,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru lesního a vodního hospodářství a zemědělství ze dne 22. 2. 2013, č. j. KUJI 9310/2013, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 000 Kč, ve lhůtě do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2013, č. j. KUJI 9310/2013, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou (dále jen „správní orgán I stupně“) ze dne 16. 11. 2012, č. j. ŽP/1269/12/VM/4 a jeho

odvolání bylo zamítnuto. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobci uložena pokuta podle ust. § 125l odst. 8 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách (dále jen „vodní zákon“) a ust. § 181 písm. c) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) ve výši 20 000 Kč. Žalobce se dopustil správního deliktu podle ust. § 180 odst. 1 písm. m) stavebního zákona tím, že v průběhu let 2007-2012 užíval stavbu vodního díla „*přívodu vody pro hotel Žákova hora (č.p. 400) na pozemcích KN p.č. 56/3, KN 84/1, 84/7, 84/11, 84/10, 84/9 a st. 156 v k.ú. Herálec na Moravě a vedoucí od studny na pozemku KN p.č. 56/*“ vybudovaného v roce 2007 bez povolení vodoprávního úřadu (speciální stavební úřad pro povolování vodních děl), aniž by splnil svou povinnost oznámit stavebnímu úřadu záměr započít s užíváním stavby dle ust. § 120 odst. 1 stavebního zákona.

II. Obsah žaloby

První žalobní námitka směřovala proti tomu, že vodovodní přípojka ze studny do hotelu byla jediným zdrojem vody v době, kdy mu byla nemovitost prodána. Není pravdivé tvrzení, že nemovitost byla připojena na veřejný vodovod v roce 1992. Vodovod byl součástí odhadu z roku 1992, který byl podkladem k prodeji nemovitosti.

Druhá žalobní námitka směřovala proti tomu, že žalobce v době poruchy požádal nikoliv o stavbu vodovodního díla, ale toliko o opravu poruchy, což potvrzuje i majitel firmu, která opravu prováděla. O způsobu opravy nevěděl a ani s ním nebyla konzultována a tudíž nemohl věc nijak ovlivnit. Byl ujištěn, že oprava byla provedena v souladu se zákonem. Nemůže obstát argument odboru životního prostředí, že dílo bylo vybudováno jinde než původní, neboť neexistuje žádný plán výstavby vodovodu a neexistují ani žádné doklady ze kterých by bylo možné zjistit kolikrát a v jakém rozsahu byl vodovod opravován.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný k první žalobní námitce uvedl, že studna na pozemku KN p. č. 56/3 v k. ú. Herálec je ve vlastnictví Jednoty, spotřební družstvo Velké Meziříčí. Byla doložena kupní smlouva mezi A. T., V. T. a Jednotou, která byla uzavřena za účelem využití vodního zdroje (studny) k provozu hotelu. Rovněž byla doložena kupní smlouva mezi Jednotou a společností Kondor, s.r.o., kde předmětem prodeje je pouze p. č. 400 v Herálci. Smlouva se netýkala prodeje studny na pozemku KN p. č. 56/3 v k. ú. Herálec na Moravě. Žalobce své tvrzení o tom, že mu byl hotel prodán v roce 1993 s zdrojem vody (studna) žádnými doklady nedoložil. Toliko uvedl, že hotel získal v dražbě.

K druhé žalobní námitce žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně dostatečně zjistil a prověřil přívod vody pro hotel Žákova hora. Ten byl vybudován ze studny na pozemku p. č. 56/3 v k. ú. Herálec. Jednalo se přitom o stavbu novou a nikoliv stavební úpravu přívodního řádu ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. b) bod 7 stavebního zákona, tj. takovou stavební úpravu, při které se nemění trasa a která nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení. Správní orgán I. stupně se rovněž zabýval tím, zda stavba byla stavebnímu úřadu ohlášena, což se nestalo. Při místním šetření dne 29. 3. 2012 bylo zjištěno, že ve studni je patrně původní železné potrubí a nové plastové potrubí. Z vyjádření Městského úřadu Svatka či Ing. J. B.a neplyne, že bylo původní potrubí odstraněno, a proto ani nemohlo být nové plastové potrubí

položeno ve stejném místě. Došlo ke změně trasy a stavba nemohla být realizována s využitím ust. § 103 odst. 1 písm. b) bod 7. stavebního zákona, ale měl být požádán správní orgán I. stupně o vydání stavebního povolení na stavbu přírodního řádu ze studny na pozemku p. č. 56/3 (nové plastové potrubí) k zásobování hotelu Žákova hora se všemi náležitostmi.

IV. Replika žalobce a další jeho vyjádření

Žalobce uvedl, že připojení na vodovodní systém bylo součástí zakoupené nemovitosti Herálec 400. Zdroj vody nebyl budován pouze jako zdroj vody k provozu hotelu, ale jako centrální zdroj vody k využití kulturního domu v Herálci ve vlastnictví obce (voda odebírána až do roku 2004), nákupního střediska Herálec 114 (odběr vody do roku 2004 měl p. F. zajištěn věčným břemenem) a hotelu Žákova hora. Žalovaný odkazuje na kupní smlouvu, ve které není zmíněna studna. Smlouva však byla uzavřena na základě znaleckého posudku, v němž je pro nemovitost uveden vodovod. Je poměrně těžké uvěřitelné zakoupení hotelu, aniž by byl k dispozici vodní zdroj. Společnosti Kondor bylo současně s hotelem Jednotou prodáno i nákupní středisko Herálec 114. Dle znaleckého posudku k této nemovitosti zásobování vodou je z centrálního zdroje, tj. studny. Ve všech výše uvedených nemovitostech mohla být voda odebírána z centrálního zdroje vody pouze prostřednictvím čerpacího systému, umístěného v suterénu hotelu. O novou stavbu vodovodu žalobce nežádal. Jen byl řešen problém tehdejšího nájemce hotelu, jehož podnikání bylo ohroženo úplným přerušením dodávky vody v důsledku vodovodní havárie. O opravu požádal společnost Ing. B. Jen z toho, že ve studni je železný vývod a vedle plastový, nelze usuzovat na novou stavbu. Tento závěr nemůže obstát i proto, že neexistuje žádná projektová dokumentace popisující původní stav studny a trasy, kudy bylo potrubí vedeno. Rovněž neexistuje žádný deník, který by dokumentoval, kdy a k jakým opravám docházelo v průběhu předcházejících 10 let. Je totiž možné, že v důsledku předcházejících úprav a oprav existovaly dva vývody, z nichž jeden byl užit při poslední úpravě.

V dalším vyjádření žalobce uvedl, že oprava vodovodní přípojky byla provedena již v srpnu 2004 po havárii, a to na základě žádosti zaslané obecnímu úřadu v Herálci. Žalobce hotel až do srpna 2008 neprovozoval a nájemci si zajišťovali opravy a udržovací práce sami na základě plných mocí. Rovněž i odběry energií byly řešeny přímo s dodavateli. O opravu požádala p. L. H. dne 10. 8. 2004. Společnost provádějící opravu (C+K Real) přitom potvrdila, že provedla pouze opravu a jednalo se jen o udržovací práce dle ust. § 103 stavebního zákona. Za případný nesoulad provedených prací s objednávkou by musela nést odpovědnost stavební firma. Žalobce požádal správní orgán I. stupně o předložení původního stavu vodovodu (projektová dokumentace, kolaudace, doklad o opravách apod.). Dle jeho sdělení nic takového neexistuje. Není pak zřejmé, z čeho správní orgány dovozují odlišnost od původní stavby. Dle vyjádření Obecního úřadu v Herálci hotel byl napojen na obecní vodovod až v roce 2008.

V. Další vyjádření žalovaného

Žalovaný označil důvody uvedené ve vyjádření žalobce za nově uváděné skutečnosti, které nebyly uplatněny v rámci odvolacího řízení. To však nic nemění na tom, že stavba vodního

díla nebyla projednána a povolena a nebyl ani povolen odběr podzemní vody. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

VI. Jednání před soudem

Žalobce při jednání především odkázal na žalobu. Zdůraznil přitom, že vodovod byl opravován již v roce 2004.

Žalovaný při jednání především odkázal na své vyjádření k žalobě.

Při jednání provedl soud dále dokazování plnou mocí udělenou žalobcem L. H. dne 1.9.2003, objednávkou opravy ze dne 10.8.2004, podepsanou L. H. a adresovanou C+K Real, s.r.o, Novoměstská 43, Brno Ing. B., přípisem označeným *Oprava vodovodní přípojky* adresovaným Obecnímu úřadu v Herálci, podepsaným v zastoupení žalobce paní H.

VII. Posouzení věci krajským soudem

Soud k věci předně uvádí, že rozsudkem ze dne 12.2.2015, č.j. 30 A 56/2013-54 rozhodnutím žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti rozsudku podal kasační stížnost žalovaný. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27.8.2015, č.j. 2 As 70/2015-19 byl rozsudek zdejšího soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud v rozsudku především uvedl následující: „[4] *Krajský soud se konkrétními žalobními námitkami nezabýval, neboť dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky uložení pokuty žalobci. S účinností od 1. 1. 2013 totiž došlo k novelizaci ust. § 103 stavebního zákona, který již neobsahuje původní odst. 1 písm. b) bod 7, podle něhož stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují technická infrastruktura a doprovodná technická zařízení pro rozvod vody, energií, tepla pro zajištění služeb elektronických komunikací, pro odvádění odpadních a dešťových vod a větrání, a to stavební úpravy energetických zařízení, vodovodů a kanalizací, pokud se nemění jejich trasa. Dle ust. § 103 odst. 1 písm. b) bod 8 stavebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012, stavební povolení ani ohlášení nevyžadovaly přípojky vodovodní, kanalizační a energetické v délce do 50 m. Podle nynějšího ust. § 103 odst. 1 písm. e) bodu 10 stavební povolení a ani ohlášení nevyžadují vodovodní, kanalizační a energetické přípojky včetně připojení stavby a odběrných zařízení vedených mimo budovu nebo připojení staveb plnicích doplňkovou funkci ke stavbě hlavní na rozvodné sítě a kanalizace stavby hlavní. Zásadní změnou je vypuštění podmínky stavebního povolení či ohlášení v návaznosti na délku přípojky do 50 m. Podle krajského soudu bude na žalovaném, aby posoudil, zda i za účinnosti nové právní úpravy lze důvodně argumentovat tím, že jde o stavbu (stavební úpravu) podléhající stavebnímu povolení či ohlášení stavebnímu úřadu. Taková úvaha je pro posouzení věci podstatná, neboť od ní se odvozuje, zda se žalobce nesplněním povinnosti oznámit záměr užívat stavbu podléhající stavebnímu povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu dle ust. § 120 stavebního zákona mohl dopustit správního deliktu dle ust. § 180 odst. 1 písm. n) stavebního zákona. Krajský soud odklázel i na čl. II (Přechodná ustanovení) bod 14 písm. b) zák. č. 350/2012 Sb., podle něhož správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto*

zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou řízení o správním deliktu spáchaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud nová právní úprava je pro obviněného příznivější.

[9] Ze správního spisu vyplynulo, že Městský úřad Žďár nad Sázavou obdržel podnět na prošetření neoprávněného odběru vody pro hotel Žákova hora v Herálci ze studny na pozemku p. č. 56/3 v k. ú. Herálec na Moravě. Na základě tohoto podnětu provedl vodoprávní úřad dne 29. 3. 2012 ústní jednání spojené s místním šetřením a dne 4. 5. 2012 další ústní jednání. Nepodařilo se zjistit, kdy byla studna vybudována, doklady o vybudování přívodu vody pro hotel a o povolení k odběru podzemní vody nebyly rovněž dohledány. Jednota, spotřební družstvo Velké Meziříčí, uvedla, že objekt hotelu byl již v roce 1992 napojen na veřejný vodovod a studna jimi proto dále už nebyla využívána. Vodoprávní úřad vzal za prokázané na základě místního šetření, že ve studni se nachází původní železné potrubí vodovodu a rovněž nové plastové potrubí. Žalobce k tomu uvedl, že v roce 2007 nechal provést opravu stávajícího vodovodu, a předložil prohlášení majitele firmy, která opravu provedla, s tím, že se jednalo o výměnu starého potrubí za nové z PVC trubek v délce cca 150 m - udržovací práce, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení v souladu s § 103 stavebního zákona. Podle vodoprávního úřadu však z tohoto vyjádření ani z vyjádření Městského úřadu Svratka nevyplývá, že bylo původní potrubí odstraněno a z toho důvodu nemohlo být tedy nové plastové potrubí položeno ve stejném místě. Tím došlo ke změně trasy vodovodu a stavba nemohla být tedy realizována s využitím ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) bod 7 stavebního zákona. Tím se jedná o stavbu vodního díla provedenou bez povolení vodoprávního úřadu jako speciálního stavebního úřadu a proto bylo zahájeno řízení o jejím odstranění. Žalobce jako fyzická osoba podnikající se podle vodoprávního úřadu dopustil správního deliktu tím, že užíval stavbu vodního díla, kterou je přívod vody ze studny pro hotel Žákova hora, bez oznámení záměru započít s užíváním této stavby vodoprávnímu úřadu jako příslušnému speciálnímu stavebnímu úřadu pro vodní díla.

[10] Z výše uvedeného je patrné, že za neoprávněnou stavbu označil vodoprávní úřad potrubí pro vedení vody ze studny k nemovitosti žalobce. Tato stavba je v jednotlivých podkladech, které jsou součástí správního spisu, nazývána různě. Žalobce ji setrvale označuje za vodovodní přípojku, správní orgány ji označují za přívod vody. V tomto směru je rozhodné, zda se jedná o vodní dílo, které spadá pod povolovací režim vodního zákona, jenž je v postavení zvláštního zákona vůči obecné úpravě ve stavebním zákoně. Pouze pokud vodní zákon nestanoví jinak, tak dle ust. § 115 odst. 1 tohoto zákona postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle správního řádu, popřípadě podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl.

[11] Podle ust. § 55 odst. 3 vodního zákona se za vodní díla podle tohoto zákona nepovažují zejména jednoduchá zařízení mimo koryta vodních toků na pozemcích nebo stavbách k zachycení vody a k jejich ochraně před škodlivými účinky povrchových nebo podzemních vod, vodohospodářské úpravy, bezodtokové jímky včetně přítokového potrubí, vnitřní vodovody a vnitřní kanalizace, vodovodní a kanalizační přípojky, průzkumné hydrogeologické vrty, pokud neslouží k odběru podzemní vody, další zařízení vybudovaná v rámci geologických prací a vrty k využívání energetického potenciálu podzemních vod, pokud nedochází k čerpání nebo odběru podzemních vod.

[12] Pokud by se v dané věci jednalo o vodovodní přípojku, byly by obecné úvahy krajského soudu o aplikovatelné právní úpravě správné. Správná je taktéž úvaha o možnosti zániku trestnosti jednání žalobce za situace, kdy by pro něj byla nová úprava příznivější. Mění-li se právní úprava během páchání přestupku, správního deliktu nebo trestného činu, užije se zákona, který je účinný při dokončení jednání, kterým je čin spáchán. Je-li to pro pachatele příznivější, použije se i pozdějšího zákona. Opomenutí správního orgánu či soudu zabývat se tím, není-li nová právní úprava pro pachatele příznivější, představuje zásah do jeho práva na spravedlivý proces (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 11. 7. 2007, sp. zn. II. ÚS 192/05, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2014, č. j. 7 As 34/2013 - 29).

[13] V posuzované věci se však o vodovodní přípojku podle vymezení provedeného správními orgány nejednalo. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“), je vodovodní přípojka samostatnou stavbou tvořenou úsekem vodovodního potrubí od odbočení z vodovodního řádu k vodoměru a není-li vodoměr, pak k vnitřnímu uzávěru připojeného pozemku nebo stavby. Vodovodní přípojka není vodním dílem.

[14] To znamená, že za vodovodní přípojku lze označit jedině napojení na vodovodní síť sloužící k dopravě vody a k hromadnému zásobování vodou. Potrubí, jehož účelem je zásobování odběratele vody přímo ze studny, za vodovodní přípojku považovat nelze. Jedná se totiž o samostatný vodovod nebo jeho součást ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích, který za vodovod označuje provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující vodovodní řady a vodárenské objekty, jimiž jsou zejména stavby pro jímání a odběr povrchové nebo podzemní vody, její úpravu a shromažďování. Vodovod je ze zákona vodním dílem a vyžaduje stavební povolení podle § 15 vodního zákona. Z toho důvodu nehraje roli, že podle nové právní úpravy již není třeba stavební povolení ani ohlášení vodovodní, kanalizační a energetické přípojky včetně připojení stavby a odběrných zařízení vedených mimo budovu nebo připojení staveb plnicích doplňkovou funkci ke stavbě hlavní na rozvodné síť a kanalizaci stavby hlavní, a to bez ohledu na jejich délku, rozdílně od předchozí úpravy, která odlišovala režim přípojek do délky 50 m. Je zřejmé, že správní orgán neposoudil stavbu ani jako stavební úpravu, ale jako stavbu samostatnou, vedenou v nové trase.

[15] Krajský soud v napadeném rozsudku neuvedl žádné důvody, pro které posoudil předmětnou stavbu jako vodovodní přípojku. Jeho závěr je však nesprávný, jak je patrné z výše uvedeného. Lze proto přisvědčit žalovanému, že krajský soud nesprávně posoudil rozhodnou právní otázku a dospěl k mylnému závěru ohledně povahy předmětné stavby, jak ji vymezilo rozhodnutí žalovaného. Kasační stížnost je proto důvodná.“

Soud tedy k věci uvádí, že v řízení o správním deliktu postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o správním deliktu (§ 3 správního řádu). Ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu pak správnímu orgánu ukládá povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Správní orgán podklady pro rozhodnutí, zejména důkazy, hodnotí podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho co uvedli

účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu). Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu. Správní orgán sám hodnotí jednotlivé důkazy a nemusí akceptovat důkazy navržené účastníkem řízení. Musí však přezkoumatelným způsobem vysvětlit, proč takové důkazy nebudou provedeny. V posuzovaném případě se tedy jednalo o řízení zahájené *ex officio*, kde výrazně dominuje zásada vyhledávací. Tato zásada značí povinnost správního orgánu zabývat se důkazními návrhy účastníka řízení a rozhodovat o nich, pokud takové návrhy vznáší; zároveň to ale s sebou nese povinnost správního orgánu neupínat se jen k tvrzením účastníka řízení, která nemusejí být pravdivá, a nezřící se vlastní důkazní aktivity v případě, že účastník řízení nemá vlastní návrhy na dokazování. Vyšetřovací zásada velí správnímu orgánu činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na míru procesní aktivity či naopak indolence účastníka řízení. Je-li skutkový stav nejasný nebo neúplný, musí se správní orgán postarat o odstranění nejasností a mezer dokazováním, tedy dosáhnout takové úrovně zjištění stavu projednávané věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Přitom platí, že správní orgán má tutéž povinnost jak k vyhledávání skutečností, které jdou účastníku řízení k tíži, tak i ke skutečnostem, které mu naopak prospívají (§ 50 odst. 3 správního řádu).

Jak plyne ze shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, v posuzovaném případě se nepodařilo zjistit, kdy byla studna vybudována, doklady o vybudování přívodu vody pro hotel a o povolení k odběru podzemní vody nebyly rovněž dohledány. Jednota, spotřební družstvo Velké Meziříčí, uvedla, že objekt hotelu byl již v roce 1992 napojen na veřejný vodovod a studna jimi proto dále už nebyla využívána. Vodoprávní úřad vzal za prokázané na základě místního šetření, že ve studni se nachází původní železné potrubí vodovodu a rovněž nové plastové potrubí. Žalobce k tomu uvedl, že v roce 2007 nechal provést opravu stávajícího vodovodu, a předložil prohlášení majitele firmy, která opravu provedla, s tím, že se jednalo o výměnu starého potrubí za nové z PVC trubek v délce cca 150 m - udržovací práce, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení v souladu s § 103 stavebního zákona. Podle vodoprávního úřadu však z tohoto vyjádření ani z vyjádření Městského úřadu Svratka nevyplývá, že bylo původní potrubí odstraněno a z toho důvodu nemohlo být tedy nové plastové potrubí položeno ve stejném místě. Tím došlo ke změně trasy vodovodu a stavba nemohla být tedy realizována s využitím ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) bod 7 stavebního zákona.

Dle názoru soudu v posuzovaném případě nebyl zjištěn stav věci, o kterém by nepanovaly důvodné pochybnosti. Součástí správního je prohlášení jednatele společnosti C+K Real, s.r.o. Ing. J. B. ze dne 30.5.2012. Tato společnost prováděla v roce 2007 opravu vodovodu. V prohlášení je uvedeno: „V roce 2007 obdržela naše firma objednávku od žalobce na opravu vodovodního potrubí ze stávající studny do hotelu Žákova Hora č.p. 400 Herálec. Vzdálenost mezi místem odběru a hotelem je cca 150 m. Po odkrytí potrubí bylo zjištěno, že je natolik poškozené, že je nutné ho nahradit za nové z PVC trubek. Staré potrubí bylo vyměněno za nové ve stejné trase. Jednalo se o udržovací práce, které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení v souladu s § 103 stavebního zákona.“ Správní orgán I. stupně v rozhodnutí prohlášení majitele firmy provádějící opravu nehodnotil. Žalovaný pak k tomu především uvedl: „...z vyjádření Ing. J. B. nevyplývá, že bylo původní potrubí odstraněno z tohoto důvodu nemohlo být původní potrubí uloženo ve stejném místě.“ Zde nespíš žalovaný vycházel i ze záznamu do spisu ze dne 7.6.2012, sp. zn. ŽP/390/12 vyhotoveného V. M.,

v němž je zaznamenán telefonický hovor s Ing. B. a mj. uvedeno: „Na dotaz vodoprávního úřadu, proč je tedy ve studni patrné původní železné potrubí vodovodu a nové plastové potrubí, když uvádí, že se jednalo o udržovací práce ve stejné trase, pan B. odpověděl, že asi celá trasa nového potrubí nebude ve stejné trase, a že se zřejmě železné potrubí nevyndávalo.“ Součástí správního spisu je i záznam do spisu sp. zn. ŽP/390/12 ze dne 24.9.2012, v němž je zaznamenán další telefonický rozhovor s Ing. B. a je v něm mj. uvedeno: „Mám za to, že potrubí bylo položeno ve stejné trase jako bylo původní železné potrubí“

Žalobce se v průběhu řízení hájil především tím, že nikdy nežádal o vybudování nového přívodu vody ani nežádal o výměnu potrubí. Pan B. jej ujistil, že na opravu není nutné ani ohlášení ani stavební povolení, neboť se jedná toliko o udržovací práce v souladu s § 103 stavebního zákona. A již v odvolání požadoval, aby se k věci mohl podrobněji vyjádřit i Ing. B. Soud k věci uvádí, že Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 21. 6. 2007, č. j. 1 As 16/2007 – 106, www.nssoud.cz, skutečně akcentoval důležitost svědecké výpovědi jakožto důkazního prostředku v rámci správního řízení. Podle Nejvyššího správního soudu panují-li o skutkové stránce věci pochybnosti a je-li přitom možné ve věci odstranění těchto nejasností vyslechnout svědky, nemůže dokazování spočívat pouze v provedených úředních záznamech. Obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2007, č. j. 1 As 11/2007 – 70. V posuzovaném případě se sice dokazování neopíralo toliko o úřední záznamy, avšak jako důkaz bylo použito výše citované prohlášení Ing. B. V něm je však výslovně uvedeno, že staré potrubí bylo vyměněno za nové ve stejné trase. Jen na základě telefonického rozhovoru byl učiněn záznam do spisu (záznam ze dne 7.6.2012). Z něj plyne, že celá trasa potrubí nebude ve stejné trase a že se zřejmě železné potrubí nevyndávalo. Je pak zřejmé, že skutečnosti uvedené v prohlášení Ing. B. ze dne 30. 5. 2012 jsou v rozporu se skutečnostmi zaznamenanými na základě telefonického hovoru. Navíc jsou ve vzájemném rozporu skutečnosti uvedené v záznamem telefonických hovorů s Ing. B. (záznam ze dne 7.6.2012 a ze dne 24.9.2012). Žalovaný však dospěl k závěru, že z vyjádření Ing. J. B. nevyplývá, že bylo původní potrubí odstraněno, z tohoto důvodu nemohlo být původní potrubí uloženo ve stejném místě. Dle názoru soudu takový závěr z prohlášení ani dalších záznamů telefonických hovorů Ing. B. nelze dovodit. Naopak z jeho vyjádření plyne, že vodovodní potrubí bylo vyměněno za nové ve stejné trase. Podle názoru soudu by ve zmíněné výměně mohlo být obsaženo i odstranění původního potrubí. Za účelem řádného zjištění skutkového stavu a odstranění shora uvedených rozporů by měl být vyslechnut Ing. B. jako svědek. Žalobce má pak právo se jeho výpovědi zúčastnit a případně mu klást i otázky.

Soud k věci uvádí, že zjištěný skutkový stav byl zpochybněn i provedeným dokazováním před soudem. Podle § 77 odst. 2 s.ř.s. v rámci dokazování může soud zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem, neupraví-li zvláštní zákon rozsah a způsob dokazování jinak. Soud jím provedené důkazy hodnotí jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem a ve svém rozhodnutí vyjde ze skutkového a právního stavu takto zjištěného.

Dle plné moci ze dne 1.9.2003 zplnomocnil žalobce L. H. k jeho zastupování při zajišťování nezbytných oprav a údržby spojené s provozem hotelu Žákova hora, a to po celou dobu, pokud bude nájemce a provozovatelem této nemovitosti. Z objednávky opravy ze dne

10.8.2004 plyne, že L. H. v zastoupení žalobce objednala u společnosti C+K Real s.r.o. opravu vodovodu po havárii. Obecní úřad Herálec požádala o povolení provést výkopové práce na pozemcích u kulturního domu z důvodu opravy vodovodní přípojky v rozsahu 150 metrů, což plyne z přípisu Oprava vodovodní přípojky. Jak plyne z výše popsaného dokazování před soudem, tak jedna z oprav vodovodu proběhla již v roce 2004. K vodovodu pak nebyla dohledána projektová dokumentace a ani jiné podklady. Nelze tedy odhlédnout od toho, že není zřejmé, zda kovová část potrubí nemohla být zanechána ve studni v rámci předchozích oprav. Správní orgán tedy musí po provedeném dokazování dostatečně zjistit skutkový stav tak, aby bylo zřejmé, že to byl žalobce, koho stíhala povinnost ve smyslu ust. § 120 odst. 1 stavebního zákona oznámit stavebnímu úřadu záměr započít s užíváním stavby vodovodu a od jakého okamžiku se tak stalo, neboť to může mít vliv na výši uložené pokuty.

Na druhé straně nelze odhlédnout ani od dalších skutečností plynoucích z obsahu správního spisu. Například manželé H. ve svém vyjádření ze dne 10. 9. 2012 k podanému odvolání žalobce uvedli, že při opravě vodovodu (myšleno v roce 2007) byl vodovod umístěn na novou trasu s tím, že trvají na odstranění vodovodu z jejich pozemku. Takové vyjádření však správní orgán ani žalovaný ve svých rozhodnutích nijak nehodnotí, přitom podporuje závěr o změně trasy vodovodu v roce 2007 a tím oprávněnosti uložení pokuty. Je vhodné, aby byli vyslechnuti v pozici svědků, žalobci umožněna účast na jejich svědecké výpovědi s možností klást jim otázky.

S ohledem na výše uvedené nezbylo než předmětné rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

VII. Náklady řízení

Vzhledem k tomu, že žalobce byl ve věci úspěšný, přiznal mu soud ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. náhradu nákladů řízení. Uložil proto žalovanému, aby žalobci uhradil celkem částku 3 000 Kč za úhradu soudního poplatku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. dubna 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu